

Horečka mayaro

Horečka mayaro je méně známé a dosud poměrně málo prozkoumané virové onemocnění přenášené komáry. Vyskytuje se v Jižní a Střední Americe. Na její diagnózu se běžně nemyslí, často bývá zaměňována za jiná horečnatá virová onemocnění.

Popis onemocnění

Horečku mayaro vyvolává u lidí a některých dalších primátů stejnojmenný virus blíže příbuzný virům horeček chikungunya, ross river, o'nyong-nyong a jiných méně běžných nemocí. Podle aktuálních studií se jedná o stejný virus jako u horeček una a uruma, které byly dříve popisovány coby samostatná onemocnění.

Přenašeči jsou komáři, především rodu *Haemagogus*, ale velmi pravděpodobně také rodů *Culex* a *Aedes* (*A. aegypti*, *A. albopictus*). Možnost přenosu prostřednictvím *A. aegypti* je epidemiologicky zvláště významná, neboť tento komár se hojně vyskytuje i v urbanizovaných oblastech. Rezervoárem viru mayaro v přírodě jsou zejména primáti, dále pak hlodavci a další druhy savců, ale i ptáků a plazů.

Inkubační doba se pohybuje v rozmezí 3 – 14 dnů, nejčastěji pak 7 – 11 dnů. Příznaky jsou velmi podobné jako u horečky chikungunya a blízké i řadě dalších virových onemocnění. Typicky zahrnují vysokou horečku s náhlým nástupem, bolest hlavy, svalů a kloubů, otok kloubů, vyrážku na trupu a bolest za očima. K dalším nespecifickým příznakům patří únava, nevolnost, zvracení, svědění a zduřelé lymfatické uzliny.

Onemocnění končí spontánní úzdavou, akutní horečnatá fáze zpravidla odezní po třech až pěti dnech. Avšak obdobně jako u horečky chikungunya u velké části nemocných přetrvává bolest kloubů i několik měsíců po odeznění akutního onemocnění.

Výskyt a rozšíření

Horečka mayaro byla popsána poprvé v roce 1954 na Trinidadu. Od té doby byl zaznamenán její výskyt v celé severní části Jižní Ameriky a částečně i ve Střední Americe (Bolívie, Brazílie, Kolumbie, Panama, Peru, Surinam, Trinidad a Tobago, Venezuela, Francouzská Guayana, Mexiko). Byly popsány i importované případy do Evropy.

Výskyt tohoto onemocnění je pravděpodobně mnohem vyšší, než se donedávna soudilo. Vzhledem k relativně malé závažnosti tohoto onemocnění (prakticky nedochází ke smrtelným průběhům) a jeho nespecifickým příznakům snadno zaměnitelným s jinými virovými onemocněními není velká část nemocných buď vůbec vyšetřena lékařem, nebo je nemoc mylně diagnostikována jinak, například jako horečka dengue. Přitom se odhaduje, že 10 – 15 % horečnatých onemocnění v endemické oblasti je vyvoláno virem mayaro. Sérologické studie v různých částech Jižní Ameriky odhalily v populaci poměrně vysokou pozitivitu protilátek proti viru mayaro (svědčící o prodělání onemocnění v minulosti). Zdaleka nejvyšší výskyt je v oblasti Amazonie, kde se u domorodců pohybuje promořenost okolo 40 %.

Léčba a prevence

Specifická prevence horečky mayaro očkováním není dosud možná. Základním preventivním opatřením je tak ochrana před komáry pomocí repelentů a fyzikálních bariér (vhodné oblečení, okenní sítě, moskytiéry). Neexistuje ani cílená léčba – terapie nemocných spočívá ve snižování horečky, tlumení bolesti a v péči o dostatečný příjem tekutin. U chronické formy, pak v podávání protizánětlivých léků k tlumení kloubních příznaků.